

EDUSKUNNAN VASTAUS 8/2006 vp

Hallituksen esitys laeiksi terveydensuojelulain, toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain ja kemikaalilain muuttamisesta

Asia

Hallitus on vuoden 2005 valtiopäivillä antanut eduskunnalle esityksensä laeiksi terveydensuojelulain, toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain ja kemikaalilain muuttamisesta (HE 179/2005 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveysvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 2/2006 vp).

Päätös

Nyt koolla oleva eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

terveydensuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun terveydensuojelulain (763/1994) 5 ja 6 §, 7 §:n 1 momentti, 8 ja 47 §, 50 §:n 2 ja 3 momentti, 52 § sekä 56 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 6 § osaksi laissa 24/2006, 7 §:n 1 momentti ja 56 §:n 3 momentti laissa 777/1996, 50 §:n 2 momentti laissa 691/2001 ja 50 §:n 3 momentti mainitussa laissa 24/2006, sekä *lisätään* lakiin uusi 4 a, 20 b ja 28 a §, 57 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 720/2005, uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 59 a § seuraavasti:

4 a §

Valtakunnallinen valvontaohjelma

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen tulee laatia tämän lain valvonnan toimeenpanon ohjaamiseksi ja yhteensovittamiseksi valtakunnallinen terveydensuojelun valvontaohjelma (*valvontaohjelma*). Valtakunnallisen valvontaohjelman tulee sisältää vähintään seuraavat tiedot:

1) tarkastusten sisällön yleinen määrittely;

2) perusteet, joiden mukaan erityyppisten valvontakohteiden riskit arvioidaan ja kohteiden tarkastustiheys määrätään;

3) näytteenoton tarpeen arviointi ja ohjeistus;

4) 6 §:n 2 momentissa tarkoitettujen valvontasuunnitelmien toteutumisen arvioinnissa käytettävät menetelmät; sekä

5) valvontaohjelman toteutumisen arvioinnissa käytettävät menetelmät.

Valvontaohjelma tulee tarkistaa tarvittaessa, kuitenkin vähintään kolmen vuoden välein. Tä-

män lain mukainen valvontaohjelma on osa ympäristöterveydenhuollon valtakunnallista valvontaohjelmaa, johon kuuluvat myös ne muut valtakunnalliset valvontaohjelmat, joista säädetään muissa ympäristöterveydenhuollon laeissa.

Tarkempia säännöksiä valtakunnallisen valvontaohjelman laatimisesta ja sen sisällöstä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Alueellinen terveydensuojelu

Lääninhallitus ohjaa ja valvoo terveydensuojelua läänin alueella sekä arvioi kuntien terveydensuojelun valvontasuunnitelmat ja niiden toteutumista.

6 §

Kunnan terveydensuojelutehtävät

Kunnan tehtävänä on alueellaan, siten kuin jäljempänä säädetään, edistää ja valvoa terveydensuojelua siten, että asukkaille turvataan terveellinen elinympäristö. Kunnan on tiedotettava terveydensuojelusta ja järjestettävä terveydensuojelua koskevaa ohjausta ja neuvontaa.

Kunnan tulee laatia ja hyväksyä säännöllistä valvontaa koskeva terveydensuojelun valvontasuunnitelma (*kunnan valvontasuunnitelma*) siten, että valvonta on laadukasta, säännöllistä ja terveyshaittoja ehkäisevää. Valvontasuunnitelman tulee sisältää vähintään seuraavat tiedot:

- 1) tarkastusten sisällön määrittely;
- 2) valvontakohteiden tarkastustiheys;
- 3) kunnan toimesta tapahtuva näytteenotto ja näytteiden tutkiminen;
- 4) valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi; sekä
- 5) hyväksytyt laboratoriot, joihin valvonta tukeutuu.

Kunnan valvontasuunnitelmassa tulee ottaa huomioon 4 a §:ssä tarkoitettu valvontaohjelma. Valvontasuunnitelma on tarkistettava tarvittaessa, kuitenkin vähintään kolmen vuoden välein.

Tarkempia säännöksiä valvontasuunnitelman sisällöstä, valvontasuunnitelman mukaisista tarkastuksista, valvontakohteitten tarkastustiheydestä, näytteenotosta ja valvontasuunnitelman toteutumisen arvioinnista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Kunnan tehtävänä on myös huolehtia alueellaan tämän lain soveltamisalaan liittyvien Euroopan yhteisön asetusten noudattamisen valvonnasta.

7 §

Kunnan terveydensuojeluviranomainen

Kunnan terveydensuojeluun kuuluvista tehtävistä huolehtii kunnan määräämä lautakunta tai muu monijäseninen toimielin (*kunnan terveydensuojeluviranomainen*). Valtuusto voi antaa kunnan terveydensuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa edelleen alaiselleen viranhaltijalle tai jaostolle. Kunnan terveydensuojeluviranomaisella ei kuitenkaan ole oikeutta siirtää 6 §:ssä tarkoitettua valvontasuunnitelman hyväksymistä koskevaa toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle.

8 §

Erityistilanteisiin varautuminen

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen on laadittava suunnitelma talousveden laadun turvaamiseksi onnettomuuksissa tai vastaavissa muissa erityistilanteissa.

Kunnan terveydensuojeluviranomaisen on yhteistyössä muiden viranomaisten ja laitosten kanssa ennakolta varauduttava erityistilanteiden aiheuttamien terveyshaittojen ehkäisemiseksi, selvittämiseksi ja poistamiseksi tarvittaviin valmius- ja varotoimenpiteisiin.

Tarkempia säännöksiä erityistilanteisiin varautumista koskevien suunnitelmien sisällöstä ja laatimisesta annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

20 b §

Talousvesihygieeninen osaaminen

Toiminnanharjoittajan on kustannuksellaan huolehdittava siitä, että tämän lain nojalla hyväksyttävässä, yli 50 henkilön tarpeisiin tai yli 10 kuutiometriä talousvettä päivässä toimittavassa laitoksessa työskentelevillä, talousveden laatuun vaikuttavia toimenpiteitä tekevillä on laitosteknistä ja talousvesihygieenistä osaamista osoittava Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen antama todistus. Todistus annetaan henkilölle, joka on suorittanut hyväksytysti laitosteknistä ja talousvesihygieenistä osaamista arvioivan testin. Todistus on voimassa viisi vuotta.

Tarkempia säännöksiä testitodistuksesta sekä laitosteknisestä ja talousvesihygieenisestä osaamisesta annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

47 §

Valvontaviranomaisen ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuus

Kunnan terveydensuojeluviranomaisella on oikeus saada kunnan, valtion ja kirkon viranomaiselta kunnan terveydensuojelun kehittämisen ja valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja.

Kunnan terveydensuojeluviranomainen sekä lääninhallitus ovat velvollisia pyydettäessä toimittamaan korvauksetta Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle tarkastuksia, valvontatoimenpiteitä, valvontahenkilöstöä, maksuja sekä valvontaa koskevia muita tietoja tämän lain mukaisen valvonnan ohjausta, seuranta, raportointia ja tilastointia varten.

Valvontaviranomaisen on toimitettava 2 momentissa tarkoitetut tiedot Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen määräämällä tavalla.

Tarkempia säännöksiä valvontaviranomaisen ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuudesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

50 §

Maksut

28 a §

Allasvesihygieeninen osaaminen

Toiminnanharjoittajan on kustannuksellaan huolehdittava siitä, että tässä laissa tarkoitettua uimahallissa, kylpylässä tai vastaavassa laitoksessa työskentelevillä, allasveden laatuun vaikuttavia toimenpiteitä tekevillä henkilöillä on laitosteknistä ja allasvesihygieenistä osaamista osoittava Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen antama todistus. Todistus annetaan henkilölle, joka on suorittanut hyväksytysti laitosteknistä ja allasvesihygieenistä osaamista arvioivan testin. Todistus on voimassa viisi vuotta.

Tarkempia säännöksiä testitodistuksesta sekä laitosteknisestä ja allasvesihygieenisestä osaamisesta annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Kunnan on perittävä toiminnanharjoittajalta tämän lain mukaisista käsittelemistään ilmoituksista, hakemuksista, 6 §:ssä tarkoitettuun kunnan valvontasuunnitelmaan sisältyvistä tarkastuksista ja näytteenotosta sekä tutkimuksista hyväksymänsä taksan mukainen maksu.

Toiminnanharjoittajalta on lisäksi perittävä maksu valvontatoimenpiteistä, jotka liittyvät:

1) 6 §:ssä tarkoitettuun kunnan valvontasuunnitelmaan sisältyvän tarkastuksen perusteella annettujen määräysten valvontaan silloin, kun määräysten antaminen perustuu tämän lain säännösten noudattamatta jättämiseen;

2) 13 §:n ja 14 §:n 2 momentin nojalla tehtyjen ilmoitusten perusteella annettujen määräysten valvontaan;

3) 18 §:n nojalla tehdyn hakemuksen perusteella annettujen määräysten valvontaan sekä

20 §:ssä edellytettyyn talousveden laadun valvontaan ja tarkkailuun; sekä

4) 29 §:ssä edellytettyyn uimaveden säännölliseen valvontaan.

52 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen ja lääninhallituksen määräykset

Milloin 51 §:ssä tarkoitettu terveyshaitta ulottuu laajalle alueelle tai muutoin on erityisen merkityksellinen, Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus tai läänin alueella lääninhallitus voi antaa määräyksiä, jotka ovat välttämättömiä terveydellisen haitan poistamiseksi tai sen syntymisen ehkäisemiseksi.

56 §

Muutoksenhaku

Muutosta 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua valvontasuunnitelmaa sekä 51 §:n 3 momentissa tarkoitettua terveydensuojelujärjestystä ja 50 §:n 2 momentissa tarkoitettua taksaa koskevaan päätökseen haetaan noudattaen, mitä muutoksenhausta kuntalaissa (365/1995) säädetään.

57 §

Täytäntöönpano

Tämän lain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua valvontasuunnitelmaa koskeva päätös on muutoksenhausta huolimatta täytäntöönpanokelpoinen, ellei valitusviranomainen toisin päättää.

59 a §

Testi ja testaaminen

Tämän lain 20 b ja 28 a §:ssä tarkoitettuja testejä voivat järjestää Sosiaali- ja terveydenhuol-

lon tuotevalvontakeskuksen hyväksymät testaajat. Testaajaksi hyväksytään henkilö:

1) jolla on 7 §:n 3 momentissa määritelty koulutus sekä talous- ja allasveden laatuun sekä tekniikkaan liittyvä asiantuntemus ja kokemus; tai

2) joka on tutkinnon ja aineenhallinnan osalta kelpoinen korkeakoulun tai opetushallituksen toimialaan kuuluvan oppilaitoksen vesilaitostekniikkaan taikka talous- ja allasvesihygieniaan liittyvän lehtorin tai opettajan virkaan.

Testi suoritetaan testiin osallistuvan valinnan mukaan joko suomeksi tai ruotsiksi. Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi määrätä testin laatimisesta, testin hyväksyttävän suorittamisen arvioinnista ja testitodistuksen sisällöstä.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus valvoo testaajien toimintaa. Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus voi peruuttaa testaajan hyväksynnän, jos testaaja rikkoo olennaisesti toimintaansa koskevia säännöksiä eikä ole korjannut toimintaansa Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen kehoituksesta huolimatta asetetussa määräajassa.

Testaajalla on oikeus periä testistä maksu, joka vastaa enintään testin järjestämisestä aiheutuvia todellisia kustannuksia. Tämän pykälän mukaisia tehtäviä suorittavaan testaajaan sovelletaan, mitä hallintolaissa (434/2003) säädetään virkamiehen esteellisyydestä.

Tarkempia säännöksiä testaajan kelpoisuudesta ja testaajaksi hyväksymisen edellytyksistä annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2006.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksella tulee olla 4 a §:ssä tarkoitettu valtakunnallinen valvontaohjelma valmiina viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2007. Kunnalla tulee olla 6 §:n 2 momentin mukainen valvontasuunnitelma viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008. Kunta voi aloittaa 50 §:n 2 momentin ja 3 momentin 1 kohdan mukaisten maksujen perimisen hyväksyttyään valvontasuunnitelman, mutta kuitenkin aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta

2007. Lain 20 b, 28 a ja 59 a §:n mukainen testausjärjestelmä tulee olla 20 b ja 28 a §:ssä tarkoitettujen henkilöiden käytettävissä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2007. Talousvetä toimittavalla laitoksella työskentelevällä, talousveden laatuun vaikuttavia toimenpiteitä tekevällä tulee olla 20 b §:ssä tarkoitettu todistus

hyväksytysti suoritettuna viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2008. Uimahallissa, kylpylässä tai vastaavassa laitoksessa työskentelevällä, allasveden laatuun vaikuttavia toimenpiteitä tekevällä tulee olla 28 a §:ssä tarkoitettu todistus hyväksytysti suoritettuna viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2008.

Laki

toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (693/1976) 14, 25 ja 35 §, sellaisina kuin niistä ovat 14 § laeissa 487/1999, 498/2002 ja 46/2006 sekä 25 § mainituissa laissa 498/2002, sekä
lisätään lakiin uusi 14 a, 14 b, 25 a, 25 b ja 28 a § seuraavasti:

14 §

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen yleinen johto ja ohjaus kuuluu sosiaali- ja terveysministeriölle ja valvonta ja sen ohjaus Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus ohjaa lääninhallituksia ja kuntia niille tämän lain perusteella kuuluvien tehtävien hoitamisessa. Tuotevalvontakeskus valvoo tupakkatuotteiden koostumusta, laadunvalvontaa, testauslaboratorioita sekä myyntiä ja mainontaa koskevien 5, 6, 6 a—6 c, 7, 7 a, 8 ja 9 §:n säännösten noudattamista. Tuotevalvontakeskukselle kuuluva testauslaboratorioiden pätevyyden ja testausmenetelmien pätevyyden valvonta tapahtuu Mittatekniikan keskuksen avustuksella. Mittatekniikan keskuksella on tässä avustustehtävässä valvontaviranomaiselle 28 §:ssä säädetty oikeudet.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen tulee laatia tämän lain valvonnan toi-

meenpanon ohjaamiseksi ja yhteensovittamiseksi valtakunnallinen tupakkalain valvontaohjelma (*valvontaohjelma*). Valtakunnallisen valvontaohjelman tulee sisältää vähintään seuraavat tiedot:

- 1) tarkastuksen sisällön yleinen määrittely;
- 2) perusteet, joiden mukaan erityyppisten valvontakohteiden riskit arvioidaan ja kohteiden tarkastustiheys määrätään;
- 3) näytteenoton tarpeen arviointi ja ohjeistus;
- 4) 14 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen valvontasuunnitelmien toteutumisen arvioinnissa käytettävät menetelmät; sekä
- 5) valvontaohjelman toteutumisen arvioinnissa käytettävät menetelmät.

Valvontaohjelma tulee tarkistaa tarvittaessa, vähintään kuitenkin kolmen vuoden välein. Tämän lain mukainen valvontaohjelma on osa ympäristöterveydenhuollon valtakunnallista valvontaohjelmaa, johon kuuluvat myös ne muut valtakunnalliset valvontaohjelmat, joista säädetään muissa ympäristöterveydenhuollon laeissa.

Tarkempia säännöksiä valtakunnallisen valvontaohjelman laatimisesta ja sen sisällöstä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Lääninhallitus ohjaa kuntia tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten toimeenpanossa läänin alueella sekä sen lisäksi arvioi kuntien tupakkalain valvontasuunnitelmat ja niiden toteutumista.

14 a §

Kunta valvoo alueellaan tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista. Kunnan alueella tämän lain mukaisista tehtävistä huolehtii kunnan määräämä toimitielin. Kunnanvaltuusto voi päättää, että toimitielin voi siirtää toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle. Toimitielimellä ei kuitenkaan ole oikeutta siirtää jäljempänä 3 momentissa tarkoitettua valvontasuunnitelman hyväksymistä koskevaa toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle.

Kunta voi sopia toisen kunnan tai kuntayhtymän kanssa, että kunnalle tai sen viranomaiselle tässä laissa säädetty tehtävä annetaan virkavastuulla toisen kunnan tai kuntayhtymän viranhaltijan hoidettavaksi. Kuntayhtymä voi tehdä toisen kuntayhtymän kanssa edellä tarkoitettun sopimuksen, jos siihen on kuntayhtymän jäsenkuntien suostumus. Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtiosuudesta annettua lakia (733/1992), jollei lailla toisin säädetä.

Kunnan tulee laatia ja hyväksyä säännöllistä valvontaa koskeva tupakkalain valvontasuunnitelma (*kunnan valvontasuunnitelma*) siten, että valvonta on laadukasta, säännöllistä ja terveyshaittoja ehkäisevää. Valvontasuunnitelman tulee sisältää vähintään seuraavat tiedot:

- 1) tarkastusten sisällön määrittely;
- 2) valvontakohteiden tarkastustiheys;
- 3) kunnan toimesta tapahtuva näytteenotto ja tutkiminen;
- 4) valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi; sekä
- 5) laboratoriot, joihin valvonta tukeutuu.

Kunnan valvontasuunnitelmassa tulee ottaa huomioon 14 §:ssä tarkoitettu valtakunnallinen

valvontaohjelma. Valvontasuunnitelma on tarkistettava tarvittaessa, kuitenkin vähintään kolmen vuoden välein.

Tarkempia säännöksiä valvontasuunnitelman sisällöstä, valvontasuunnitelmaan sisältyvistä tarkastuksista, valvontakohteitten tarkastustiheydestä, näytteenotosta ja valvontasuunnitelman toteutumisen arvioinnista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

14 b §

Jollei tässä laissa säädetä toisin, tupakoinnin kieltämistä ja sen rajoittamista koskevien 12 §:n 5 ja 6 kohdan ja 13 §:n 3 momentin säännösten noudattamista työyhteisössä valvovat työsuojeluviranomaiset siten kuin siitä säädetään työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa (44/2006).

Tulli valvoo tämän lain 10 a §:n 1 momentissa tarkoitettua maahantuontikiellon noudattamista.

Tämän lain 12 §:n 3 kohdan noudattamista yleisissä tilaisuuksissa valvoo poliisi.

25 §

Tupakkatuotteen valmistaja tai maahantuoja vastaa tupakkatuotteen terveysvaaroja ja -haittoja aiheuttavien aineiden tutkimisesta sekä tupakkatuotteen laadun valvonnasta aiheutuvista kustannuksista.

Tupakkatuotteen valmistaja tai maahantuoja vastaa myös 18 §:n 4 momentissa tarkoitettua tupakkatuotteen markkinoilta pois ottamisesta aiheutuvista kustannuksista.

Tämän lain mukaisen asian käsittelystä valtion viranomaisessa voidaan periä maksu, jonka suuruutta määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädetään. Tarkemmat säännökset maksuista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

25 a §

Kunnan on perittävä elinkeinonharjoittajalta hyväksymänsä taksan mukainen maksu 14 a §:n 3 momentissa tarkoitettuun kunnan valvontasuunnitelmaan sisältyvistä tarkastuksista ja näytteenotosta. Lisäksi kunnan on perittävä toi-

minnanharjoittajalta maksu 14 a §:n 3 momentissa tarkoitettuun kunnan valvontasuunnitelmaan sisältyvän tarkastuksen perusteella annettujen määräysten valvonnasta silloin, kun määräysten antaminen perustuu tämän lain säännösten noudattamatta jättämiseen.

Kunnan tulee määrätä suoritteistaan perimänsä maksut siten, että ne vastaavat suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia.

25 b §

Tämän lain mukaiset maksut saadaan periä ilman tuomiota ja päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

28 a §

Kunnan valvontaviranomainen sekä lääninhallitus ovat velvollisia pyydetäessä toimittamaan korvauksetta Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle tarkastuksia, valvontatoimenpiteitä, valvontahenkilöstöä, maksuja sekä valvontaa koskevia muita tietoja tämän lain mukaisen valvonnan ohjausta, seurantaa, raportointia ja tilastointia varten.

Valvontaviranomaisen on toimitettava 1 momentissa tarkoitettut tiedot Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen määräämällä tavalla.

Tarkempia säännöksiä valvontaviranomaisen ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuudesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

35 §

Muutosta 14 a §:n 3 momentissa tarkoitettua valvontasuunnitelmaa sekä 25 a §:n 1 momentissa tarkoitettua taksaa koskevaan päätökseen haetaan noudattaen, mitä muutoksenhausta kunta-laissa (365/1995) säädetään.

Tässä laissa tarkoitettut hallintoviranomaisten päätökset voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Muutoksenhakuviranomaisilla on kuitenkin oikeus kieltää tai keskeyttää päätöksen täytäntöönpano enintään siihen saakka, kunnes muutoksenhaku on lainvoimaisesti ratkaistu.

Tässä laissa tarkoitettujen kieltojen määräämistä koskevat asiat voidaan ottaa uudelleen käsiteltäviksi, jos siihen on erityisistä syistä perusteltua aihetta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2006.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksella tulee olla 14 §:n 3 momentissa tarkoitettu valtakunnallinen valvontaohjelma valmiina viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2007. Kunnalla tulee olla 14 a §:n 3 momentin mukainen valvontasuunnitelma viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008. Kunta voi aloittaa 25 a §:n 1 momentin mukaisten maksujen perimisen hyväksyttyään valvontasuunnitelman, mutta kuitenkin aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Laki

kemikaalilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 5—7 ja 49 §, 55 §:n 2 momentti ja 60 §:n 2 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 5 § laissa 391/2005, 6 § osaksi laeissa 220/1995 ja 1073/1995, 7 § laissa 696/2001 ja mainitussa laissa 391/2005, 49 § osaksi laissa 659/1999, 55 §:n 2 momentti laissa 1198/1999 ja 60 §:n 2 momentti laissa 57/1999, sekä
lisätään 56 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 721/2005, uusi 2 momentti seuraavasti:

5 §

Valvontaviranomaiset keskushallinnossa

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista koskeva ylin valvonta sekä toimeenpanon ja valvonnan valtakunnallinen ohjaus kuuluu:

1) Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle kemikaalien aiheuttamien terveyshaittojen sekä palo- ja räjähdysvaarojen ehkäisemisen ja torjumisen osalta; sekä

2) Suomen ympäristökeskukselle kemikaalien aiheuttamien ympäristöhaittojen ehkäisemisen ja torjumisen osalta.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen tulee toimialueellaan laatia tämän lain valvonnan toimeenpanon ohjaamiseksi ja yhteensovittamiseksi valtakunnallinen kemikaalilain valvontaohjelma (*valvontaohjelma*). Valtakunnallisen valvontaohjelman tulee sisältää vähintään seuraavat tiedot:

1) tarkastusten sisällön yleinen määrittely;

2) perusteet, joiden mukaan erityyppisten valvontakohteiden riskit arvioidaan ja kohteiden tarkastustiheys määrätään;

3) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettujen valvontasuunnitelmien toteutumisen arviointia koskevat menetelmät; sekä

4) valvontaohjelman toteutumisen arvioinnissa käytettävät menetelmät.

Valvontaohjelma tulee tarkistaa tarvittaessa, kuitenkin vähintään kolmen vuoden välein. Tämän lain mukainen valvontaohjelma on osa ympäristöterveydenhuollon valtakunnallista val-

vontaohjelmaa, johon kuuluvat myös ne muut valtakunnalliset valvontaohjelmat, joista säädetään muissa ympäristöterveydenhuollon laeissa.

Tarkempia säännöksiä valtakunnallisen valvontaohjelman laatimisesta ja sen sisällöstä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Alueelliset valvontaviranomaiset

Lääninhallitus ja alueellinen ympäristökeskus ohjaavat ja valvovat, kumpikin toimialallaan, kuntien toimintaa tämän lain säästösten noudattamisessa. Tämän lisäksi lääninhallitus arvioi kuntien kemikaalilain valvontasuunnitelmat ja niiden toteutumista.

7 §

Paikalliset valvontaviranomaiset

Kunnassa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvoo kunnanhallitus, jollei tehtävää ole johtosäännössä määrätty jollekin lautakunnalle (*kunnan kemikaalivalvontaviranomainen*). Valtuusto voi antaa kunnan kemikaalivalvontaviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa edelleen alaiselleen viranhaltijalle. Toimielimellä ei kuitenkaan ole oikeutta siirtää jäljempänä 3 momentissa tarkoitettua valvontasuunnitelman hyväksymistä koskevaa toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle. Tehtävä voidaan antaa myös kuntayhtymän hoidettavaksi.

Kunta voi sopia toisen kunnan tai kuntayhtymän kanssa, että kunnalle tai sen viranomaiselle tässä laissa säädetty tehtävä, jossa toimivaltaa voidaan siirtää viranhaltijalle, annetaan virkavastuulla toisen kunnan tai kuntayhtymän viranhaltijan hoidettavaksi. Kuntayhtymä voi tehdä toisen kuntayhtymän kanssa edellä tarkoitetun sopimuksen, jos siihen on kuntayhtymän jäsenkuntien suostumus.

Kunnan kemikaalivalvontaviranomaiselle säädettyä säännöllistä valvontaa varten kunnan tulee laatia ja hyväksyä kemikaalilain valvontasuunnitelma (*kunnan valvontasuunnitelma*) siten, että valvonta on laadukasta ja terveyshaittoja sekä palo- ja räjähdysvaaroja ehkäisevää. Valvontasuunnitelman tulee sisältää vähintään seuraavat tiedot:

- 1) tarkastusten sisällön määrittely;
- 2) valvontakohteiden tarkastustiheys; sekä
- 3) valvontasuunnitelman toteutumisen arviointi.

Kunnan valvontasuunnitelmassa tulee ottaa huomioon 5 §:ssä tarkoitettu valtakunnallinen valvontaohjelma. Valvontasuunnitelma on tarkistettava tarvittaessa, vähintään kuitenkin kolmen vuoden välein.

Tarkempia säännöksiä valvontasuunnitelman sisällöstä, valvontasuunnitelmaan sisältyvistä tarkastuksista, valvontakohteitten tarkastustiheydestä, näytteenotosta ja valvontasuunnitelman toteutumisen arvioinnista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

49 §

Valvontaviranomaisen ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuus

Tämän lain tai muiden säädösten nojalla kemikaaleja valvovilla viranomaisilla on oikeus saada valvontaa varten tarpeellisia tietoja toisiltaan ja käyttää toistensa hankkimia näytteitä tarpeellisiin tutkimuksiin.

Kunnan kemikaalivalvontaviranomainen sekä lääninhallitus ovat velvollisia pyydettäessä toimittamaan korvauksetta Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskukselle tarkastuksia, valvontatoimenpiteitä, valvontahenkilöstöä,

maksuja sekä valvontaa koskevia muita tietoja tämän lain mukaisen valvonnan ohjausta, seuranta, raportointia ja tilastointia varten.

Valvontaviranomaisen on toimitettava 2 momentissa tarkoitetut tiedot Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen määräämällä tavalla.

Tarkempia säännöksiä valvontaviranomaisen ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuudesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

55 §

Muutoksenhaku

Muun viranomaisen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Edellä 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua valvontasuunnitelmaa ja 60 §:n 2 momentissa tarkoitettua taksaa koskevaan päätökseen haetaan muutosta noudattaen, mitä muutoksenhausta kuntilaissa (365/1995) säädetään.

56 §

Täytäntöönpano

Tämän lain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua valvontasuunnitelmaa koskeva päätös on muutoksenhausta huolimatta täytäntöönpanokelpoinen, ellei valitusviranomainen toisin päättä.

60 §

Maksut

Kunnan on perittävä 7 §:ssä tarkoitettuun kunnan valvontasuunnitelmaan sisältyvistä tarkastuksista hyväksymänsä taksan mukainen maksu. Lisäksi kunnan on perittävä toiminnanharjoittajalta maksu 7 §:ssä tarkoitettuun kunnan valvontasuunnitelmaan sisältyvän tarkastuksen perusteella annettujen määräysten valvonnasta silloin, kun määräysten antaminen pe-

rustuu tämän lain säännösten noudattamatta jättämiseen. Kunnan tulee määrätä suoritteistaan perimänsä maksut siten, että ne vastaavat suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2006.

Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksella tulee olla 5 §:ssä tarkoitettu valtakunnallinen valvontaohjelma valmiina viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2007. Kunnalla tulee olla 7 §:n 3 momentin mukainen valvontasuunnitelma viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008. Kunta voi aloittaa 60 §:n 2 momentin mukaisten maksujen perimisen hyväksyttyään valvontasuunnitelman, mutta kuitenkin aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2006